

Anonymiserad version

Översättning

C-83/20 - 1

Mål C-83/20

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

17 februari 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Supremo Tribunal Administrativo (Högsta förvaltningsdomstolen, Portugal)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

23 januari 2020

Klagande:

BPC Lux 2 Sàrl

BPC UKI LP

Bennett Offshore Restructuring Fund Inc.

Bennett Restructuring Fund LP

Queen Street Limited

BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund, L.P.

BTG Pactual Absolute Return II Master Fund, L.P.

CSS, LLC

Beltway Strategic Opportunities Fund L.P.

EJF Debt Opportunities Master Fund, L.P.

TP Lux HoldCo, S.a.r.l.

VR Global Partners, L.P.

CenturyLink

City of New York Group Trust

Dignity Health

GoldenTree Asset Management LUX S.a.r.l

GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Limited

San Bernardino County Employees Retirement Association

EJF DO Fund (Cayman), LP

Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, S.A.

Motparter:

Banco de Portugal (Portugals centralbank)

Banco Espírito Santo, S.A.

Novo Banco, S.A.

DO

SUPREMO TRIBUNAL ADMINISTRATIVO
(HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLEN, PORTUGAL)

[*utelämnas*]

Avdelningen för förvaltningsrättsliga mål vid Supremo Tribunal Administrativo (Högsta förvaltningsdomstolen, Portugal) har fattat [*utelämnas*] följande beslut:

BAKGRUND TILL TVISTEN

1. BPC Lux 2 S.a.r.l., BPC UKI, L.P., Bennett Offshore Restructuring Fund, Inc., Bennett Restructuring Fund, L.P., Queen Street Limited, BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund, L.P., BTG Pactual Absolute Return II Master Fund, L.P., CSS, LLC, Beltway Strategic Opportunities Fund L.P., EJF Debt Opportunities Master Fund, L.P, TP Lux HoldCo, S.a.r.l., VR Global Partners, L.P., CenturyLink, City of New York Group Trust, Dignity Health, GoldenTree Asset Management LUX S.a.r.l, GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Limited, San Bernardino County Employees Retirement Association, och EJF DO Fund (Cayman), LP, överklagade [*utelämnas*] en dom

som meddelats av Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa (Lissabons förvaltningsdomstol) den 12 mars 2019.

Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, S.A., sökanden i målet i första instans – som hade överklagat domen, i enlighet med artiklarna 140 och 149 i [Código de Processo nos Tribunais Administrativos (förvaltningsprocesslagen)] vid Tribunal Central Administrativo Sul (Södra centrala förvaltningsdomstolen, Portugal) –, överklagade, med stöd av artikel 151.1 i förvaltningsprocesslagen, vidare till Supremo Tribunal Administrativo (Högsta förvaltningsdomstolen).

Båda överklagandena bifölls genom beslut av den 17 juli 2019.

A- Klagandena framförde sina argument [utelämnas].

BANCO DE PORTUGAL (Portugals centralbank) yttrade sig avseende dessa argument [utelämnas].

B- MASSA INSOLVENTE DO ESPÍRITO SANTO FINANTIAL GROUP, SA, klagande i de förenade målen [utelämnas] framförde sina argument, från vilka följande är hämtat: ...

”[...] 43. Vidare [fann] domstolen i första instans [utelämnas] att talan inte heller kunde bifallas på ogiltighetsgrunden avseende överträdelse av unionsrätten, då den i huvudsak ansåg att

i) ett bristande införlivande eller felaktigt införlivande av direktiv 2014/59/EU hade åberopats för sent, eftersom fristen för införlivandet av detta direktiv ännu inte hade löpt ut vid den tidpunkt då lagdekret nr 114-A/2014 antogs, och ii) rätten till egendom som föreskrivs i artikel 17 i stadgan och i artikel 1 i tilläggsprotokoll nr 1 inte hade åsidosatts, då begränsningen av aktieägarnas rätt till egendom var berättigad.

44. Mot bakgrund av de principer som erkänns i unionsrätten – och som, naturligtvis, även erkänns i den portugisiska grundlagen, – ska emellertid varje begränsning av rätten till egendom uppfylla följande krav: i) vara berättigad av allmännyttiga ändamål, ii) antas i de fall och på de villkor som föreskrivs i lag, iii) tillfälligt kompensera förlust genom en rättvis ersättning, och iv) iaktta proportionalitetsprincipen.

45. [utelämnas] [Om det skulle anses] att principen ”no creditor worse off” även [var] [utelämnas] tillämplig på aktieägarna, kvarstår det faktum att i) detta inte uttryckligen föreskrevs i den rättsliga ram inom vilken resolutionsåtgärden vidtogs och ii) den enhet som antog resolutionsåtgärden ansåg att nämnda princip inte var tillämplig på aktieägarna, såsom framgår av Portugals centralbanks svarsskrivelse.

46. Under alla omständigheter bör det påpekas att de bestämmelser om skydd för aktieägare som föreskrivs i artikel 145 B, punkt 3 i [Regime Geral das Instituições de Crédito e Sociedades Financeiras (Allmänna bestämmelser för finans- och kreditinstitut) (nedan kallade RGICSF)], som infördes genom lagdekret nr 114-A/2014, också strider mot bestämmelsen i direktiv 2014/59/EU genom att de i) inte föreskriver något genomförande av två oberoende värderingar, ii) inte anger någon skyldighet att se till att värderingarna görs så snart som möjligt, och iii) fastställer att betalningen till borgenärerna av den skillnad som följer av värderingen inte får ske förrän det bolag som är föremål för resolutionsåtgärden har likviderats.

47. Även om det antas att de nationella bestämmelserna kan tolkas i enlighet med unionsrätten, är det oklart om denna tolkning, för närvarande, skulle kunna missgynna aktieägare som befinner sig i en situation där det bolag som är föremål för resolutionsåtgärden eventuellt likvideras, eftersom det förfarande genom vilket Portugals centralbank antog resolutionsåtgärden oundvikligen påverkade denna möjlighet.

48. Motparten har bestritt påståendet att aktieägare, oberoende av huruvida principen ”no creditor worse off” är tillämplig, är tillräckligt väl skyddade genom i) den fördel de åtnjuter genom att det ursprungliga kreditinstitutet eller insolvensmassan mottar den eventuella återstoden av broinstitutets försäljningsintäkter, liksom föreskrivs i punkt 4 i artikel 145-I RGICSF, och ii) de resultat som de uppnått i likvidationsförfarandet för det bolag som är föremål för den resolutionsåtgärd som ska genomföras enligt vad som har fastställts i [Código da Insolvência e da Recuperação de Empresas (lagen om insolvens och sanering av företag)].

49. En kombinerad eller separat tillämpning av dessa båda mekanismer leder emellertid inte till någon tillfredsställande eller rättvis lösning för aktieägarna eller ens liknande den som skulle följa av en tillämpning av principen ”no creditor worse off” för aktieägarna, en tillämpning som i dag i det konkreta fallet, genom att använda en mekanism för enhetlig tolkning, hindras av de svårigheter som redan har nämnts, varför vi står inför ett tydligt åsidosättande av rätten till egendom och proportionalitetsprincipen vilka föreskrivs i stadgan.

50. För att övergå till en konkret bedömning av direktiv 2014/59/EU, föreskrivs i dess artikel 32 att en resolutionsåtgärd endast får vidtas om samtliga följande villkor är uppfyllda: i) Fastställandet att institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla har gjorts av den behöriga myndigheten. ii) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter för några alternativa åtgärder från privata sektorn, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande eller nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument. iii) En resolutionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänintresset, vilket ska gälla de åtgärder som anges som nödvändiga för att de aktuella målen ska uppnås [artikel 32.1 c och artikel 5 i direktiv 2014/59/EU].

51. I direktiv 2014/59/EU föreskrivs en hel serie resolutionsverktyg, nämligen total eller partiell försäljning av verksamheten (artiklarna 38 och 39), bildande av ett broinstitut (artiklarna 40 och 41), avskiljande av tillgångar (artikel 42) och skuldnedskrivning (artikel 43 och följande artiklar).

52. I grunderna för resolutionsåtgärden finns det emellertid inte någon enda rad, något ord eller ens antydning till någon eventuell värdering, inte ens underförstådd, av det alternativ som skulle vara det mest uppenbara av de fyra ovannämnda, nämligen det enda som skulle göra det möjligt att bevara ägarintegriteten i BES, det vill säga en skuldnedskrivning genom relevanta äganderättsinstrument.

53. Utöver att det var nödvändigt att beakta proportionalitetsprincipen vid den tidpunkt då resolutionsbeslutet antogs, föreskrivs det vidare i direktiv 2014/59/EU att när beslutet väl har fattats bör inskränkandet av äganderätten inte vara oproportionerligt.

54. Kommissionen ansåg i detta hänseende att inskränkandet av äganderätten inte skulle vara oproportionerligt om det föreskrevs en rätt till kompensation för berörda aktieägare och borgenärer, vilka skulle erhålla en ersättning för det värde som de skulle ha haft rätt till inom ramen för en normal likvidering av bolaget.

55. Detta synsätt återspeglades i direktiv 2014/59/EU, i vilket föreskrevs en dubbel kompensationsmekanism. i) Utbetalning av ett fullgörande till institutet under resolution och ii) den ovannämnda principen om att undvika större förluster för borgenärer och aktieägare, utan att det huvudsakliga innehållet i rätten till egendom anses åsidosatt.

56. Följaktligen ska, oberoende av den direkta effekten av direktiv 2014/59/EU, den nationella myndigheten [med ansvar för att vidta resolutionsåtgärden], i förevarande mål Portugals centralbank, under alla omständigheter iaktta mekanismerna för kompensation till institutet under resolution, såsom otvetydiga viljeyttringar i den rätt till egendom som skyddas av stadgan.

57. Enligt vad som framgår av de aktuella argumenten, skulle (den preliminära eller definitiva) värdering som föreskrivs i artikel 36 i direktiv 2014/59/EU, liksom betalningen av fullgörande till institutet under resolution vilken fastställs i värderingsfasen och som även föreskrivs i nämnda artikel, ha genomförts så snart som möjligt efter att beslutet om resolution antagits.

58. Vidare föreskrivs i direktiv 2014/59/EU även en skyddsmekanism för aktieägare och borgenärer, i vilken anges att de aktieägare och borgenärer vars fordringar ännu inte överförts har rätt att få åtminstone så mycket gottgörelse för sina fordringar som de skulle ha fått om institutet under resolution hade avvecklats under normala insolvensförfaranden (se artikel 73 i direktivet).

59. I artikel 74 i direktiv 2014/59/EU föreskrivs i detta hänseende att en värdering ska göras av en oberoende person så snart som möjligt efter det att resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna har verkställts. Denna värdering ska i huvudsak ha till syfte att fastställa skillnaden mellan i) den behandling som aktieägarna och borgenärerna skulle ha fått om institutet under resolution hade genomgått normala insolvensförfaranden och ii) den behandling som de faktiskt har fått inom ramen för den resolutionsåtgärd som vidtagits (artikel 74.2 i direktivet), så att aktieägarna och/eller borgenärerna, för det fall det föreligger en skillnad till deras fördel, får rätt till betalning enligt finansieringsmekanismerna i resolutionen.

60. [utelämnas] Trots att lagdekret nr 114-A/2014 antogs efter offentliggörandet av direktiv 2014/59/EU och att det fastställdes [utelämnas] att det hade till syfte att delvis införliva denna bestämmelse, är det uppenbart att det fullständigt misslyckades med att uppnå detta syfte.

61. I RGICSF föreskrivs inte – och föreskrevs inte heller före antagandet av lagdekret nr 114-A/2014 – någon mekanism för betalning av fullgörelse till ett institut under resolution, i enlighet med artikel 36 i direktiv 2014/59/EU. Det fastställs endast att återstoden av intäkterna av försäljningen, när återbetalning skett av de belopp som resolutionsfonden, insättningsgarantifonden eller kooperativa jordbruksinstitutets garantifond tillhandahållit, ska återbetalas till det ursprungliga kreditinstitutet eller dess insolvensmassa.

62. Denna lösning skiljer sig markant från den som förespråkas i direktivet, eftersom den inte gör det möjligt att garantera en lämplig engångskompensation för ”exproprieringen” av tillgångarna för institutet under resolution.

63. Även om det i RGICSF i dess artikel 145 B punkt 3 föreskrivs en skyddsmekanism för borgenärer, anges vidare, i motsats till vad som fastställs i direktiv 2014/59/EU, ingen motsvarighet för aktieägare, när dessa utgjordes av själva de portugisiska regleringsmyndigheterna – bland annat Portugals centralbank – vilka erkände att det var nödvändigt att föreskriva en **lämplig kompensation för aktieägare, regleringsmyndigheter som**, såvitt man vet, yttrade sin vid antagandet av lagdekret nr 114/A/2014, vilken av oförklarliga skäl inte föreskrev någon lämplig mekanism för kompensation för aktieägarna.

64. Även för det fall det skulle vara omöjligt att tolka de nationella bestämmelserna så att det, som den hänskjutande domstolen har gjort gällande, är förenligt med unionsrätten att principen ”no creditor worse off” tillämpas på aktieägarna, skulle en sådan lösning av de skäl som anges i punkterna 159–164 inte vara tillräcklig.

65. Slutligen, vad gäller de båda i den nationella lagstiftningen befintliga mekanismerna vilka, utan att vara ett uttryck för tillämpningen av principen ”no creditor worse off”, på aktieägarna, enligt den hänskjutande domstolen kan antas tjäna till att vederbörligen skydda deras rätt till egendom, kan sådana

mekanismer inte anses lämpliga eller tillräckliga för de skäl som anges i punkterna 165–171.

66. Följaktligen har direktivets bestämmelser avseende mekanismen för skydd av aktieägarna inte genomförts och denna omständighet kan inte avhjälpas genom instrumentet konform tolkning eller lösas genom tillämpning av mekanismerna för det påstådda skyddet för aktieägarna, som föreskrivs i tillämplig nationell lagstiftning.

67. För det tredje, föreskrivs inte heller i lagdekret nr 114-A/2014 något genomförande av de båda ovannämnda oberoende värderingarna, som föreskrivs i artiklarna 36 och 74 i direktiv 2014/59/EU, värderingar som skulle vara grundläggande för en vederbörlig engångstillämpning av mekanismerna för skydd av aktieägare och borgenärer.

68. I lagdekret nr 114-A/2014 föreskrivs endast en enda värdering (se artiklarna 145 F, punkt 5, och 145 H, punkt 4, RGICSF), utan att det fastställs någon skyldighet att genomföra den skyndsamt, vilket endast kan skada dess säkerhet och punktlighet.

69. Dessutom är det, när det gäller direktivets direkta effekt och införlivandefrist, oacceptabelt att en medlemsstat väljer att införliva ett direktiv skyndsamt – inbegripet inom den utsatta fristen – och gör detta på ett bristfälligt sätt. Om den agerade på detta sätt skulle den ha underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.3 FEUF och 288 FEUF.

70. EU-domstolen har, inom ramen för bedömningen av huruvida nationella bestämmelser var förenliga med unionens direktiv, slagit fast att de nationella bestämmelser vars angivna syfte [är] [utelämnas] att införliva ett direktiv kan anses omfattas av detta direktivs tillämpningsområde från det datum då den trädde i kraft – och, därmed, inte bara från det frist som föreskrivs för dess införlivande –, varför en medlemsstat när den införlivar ett direktiv före utgången av den utsatta fristen, är särskilt förpliktad att göra detta på ett korrekt och fullständigt sätt.

71. I förevarande mål hade de aktuella nationella bestämmelserna [utelämnas] till uppenbart syfte [utelämnas] att anpassa den portugisiska rättsordningen till direktiv 2014/59/EU. Således infördes de bestämmelser om finansinstituts resolution som omfattas av Europeiska unionens tillämpningsområde.

72. I direktiv 2014/59/EU, särskilt artiklarna 36, 73 och 74, avsågs en tillämpning av proportionalitetsprincipen och den rätt till egendom som föreskrivs i stadgan, varför ett inkorrekt införlivande av nämnda artiklar från den portugisiska lagstiftarens sida kännetecknar ett åsidosättande av dess skyldigheter enligt fördraget.

73. Slutligen ska det också erinras om att, även före utgången av fristen för införlivandet av ett direktiv och efter dess ikraftträdande, har medlemsstaterna

enligt dessa artiklar 4.3 FEUF och 288 FEUF en skyldighet att, under ett direktivs införlivandefrist, avhålla sig från att vidta åtgärder som allvarligt äventyrar det resultat som föreskrivs i direktivet” – den så kallade inläsningseffekten –.

74. [utelämnas] Trots att den domstol vars beslut har överklagats erkände förekomsten av denna skyldighet som åligger medlemsstaterna, fann den emellertid att denna effekt inte skulle inträffa i det aktuella fallet.

75. Domstolen i första instans gjorde således en felaktig bedömning, eftersom [utelämnas] den nationella lagstiftaren, vid det inkorrekta införlivandet av direktiv 2014/59/EU – utan att särskilt föreskriva varken en lämplig värdering av tillgångar och skulder eller betalning av lämpliga kompensationer till institutet under resolution och dess aktieägare – , skapade en situation i vilken resolutionsåtgärden kunde vidtas enligt de villkor som tillämpades när den vidtogs av Portugals centralbank, vars verkan sträckte sig utöver den tidpunkt då den antogs och [utelämnas] långt utöver fristen för införlivandet av direktiv 2014/59/EU.

76. Således är det riktigt att anta att det inkorrekta införlivandet av direktiv 2014/59/EU, som genomfördes genom lagdekret nr 114-A/2014, av den 1 augusti – som endast antogs detta datum för att anpassa resolutionsåtgärden avseende BES, vilken antogs två dagar senare[,] – allvarligt äventyrade förverkligandet av det resultat som föreskrivs i nämnda direktiv, vilket var klart förutsebart vid denna tidpunkt, genom att införa rättsliga bestämmelser på området resolutionsåtgärder som uppenbart stod i strid med direktiv 2014/59/EU.

77. Med beaktande av att de ovannämnda rättsliga bestämmelserna på området resolutionsåtgärder – nämligen artikel 145 A–145 O RGICSF – , som helhet, åsidosätter vissa bestämmelser och principen inom unionsrätten, ska de [utelämnas] av denna anledning med stöd av unionsrättens företrädare inte tillämpas av domstolen i första instans. [...]

[utelämnas] Bolaget yrkar att beslutet ska ogiltigförklaras [utelämnas].”

PORTUGALS CENTRALBANK har gjort gällande följande [utelämnas]:

”... LL) Beträffande det påstådda åsidosättandet av rätten till privat egendom för institutet under resolution och proportionalitetsprincipen som föreskrivs i artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt i artikel 1 i tilläggsprotokoll 1 vad gäller resolutionsåtgärden, har det tidigare anförts att [utelämnas] de grunder [utelämnas] som klaganden har gjort gällande inte, på något väsentligt sätt, skiljer sig från de grunder för påstådd ogiltighet avseende resolutionsåtgärden för åsidosättande av rätten till privat egendom och proportionalitetsprincipen enligt portugisisk rätt [utelämnas], [utelämnas], [eftersom] dessa rättigheter och principer naturligtvis inte i huvudsak, [utelämnas] vad gäller räckvidd och innehåll för respektive skydd, skiljer sig från dem som föreskrivs i unionsrätten.

MM) Vidare [utelämnas] är den tolkning som klaganden har gjort av den överklagade domen (och av angiven rättspraxis från EU-domstolen) uppenbart felaktig, i den meningen att den erkänner en direkt tillämplighet av principen "no creditor worse off" på aktieägarna i kreditinstituten under resolution under giltighetstiden för lagdekret nr 114-A/2014 (det vill säga före utgången av fristen för införlivande av direktiv 2014/59/EU), vilket inte uppenbart motsvarar [utelämnas] verkligheten, eftersom den domstolen i första instans i detta hänseende endast angav att [utelämnas] den omständigheten att de nationella bestämmelser som är tillämpliga på resolutionen avseende BES inte föreskrev att nämnda princip skulle tillämpas på aktieägarna inte specifikt innebar att "aktieägarnas situation inom ramen för statens utomobligatoriska ansvar [...] inte också ingick i tillämpningsområdet för bestämmelsen, för det fall aktieägarnas rättsliga situation försämrades i förhållande till den situation i vilken de skulle ha befunnit sig om en likvidation hade ägt rum, ett argument som under alla omständigheter inte har framförts".

NN) I övrigt [utelämnas] skulle klaganden inte ha kunnat göra gällande denna grund [utelämnas] eftersom bankresolutionsåtgärden vidtogs i en extrem situation av underlåtenhet från kreditinstitutets sida att tillämpa de gällande kvoterna och oförmåga att omedelbart eller på kort sikt uppfylla sina skyldigheter (se artikel 145 C punkterna 1 och 3 RGICSF). Slutsatsen kan därför intuitivt dras att i det alternativa scenariot till resolutionsåtgärden avseende BES – det vill säga dess omedelbara insolvens och oordnade likvidation –, skulle aktieägarnas situation ha varit densamma eller ännu värre än den situation i vilken de faktiskt befann sig efter antagandet av ovannämnda resolutionsåtgärd.

OO) Det är just i detta scenario – då möjligheten godtas att aktieägarna, i det konkreta fallet, hamnade i en situation som var värre än den situation i vilken de skulle ha befunnit sig i det alternativa scenariot avseende likvidation utan en föregående åtgärd för kreditinstitutets resolution, [utelämnas] – i vilket bestämmelsen [utelämnas] i art[ikel] 145 I, punkt 4 RGICSF, om mottagande av den eventuella återstoden av intäkterna av brobankens avyttring och, vidare, de uppenbara fördelar som följer av behandlingen av ett ordnat förfarande för likvidation av banken under resolution, i den mån de bidrar till att neutralisera verkan av en eventuell (och föga sannolik) skillnad mellan situationer för aktieägarna i händelse av resolution och i händelse av likvidation vid en tidpunkt omedelbart före resolutionen.

PP) [utelämnas] Av detta kan nödvändigtvis slutsatsen dras att den omständigheten att den nationella lagstiftning enligt vilken resolutionsåtgärden antogs inte föreskrev någon kompensation för aktieägarna i banken under resolution inte innebär en överträdelse av de ovannämnda artiklarna 17 i stadgan och 1 i tilläggsprotokoll 1, eftersom den eventuella begränsningen av dessa aktieägares rätt till egendom är fullständigt berättigad av själva arten och karaktärsdragen av deras värdepapper, eftersom de är ägare till banken och, av denna anledning, har en skyldighet att vara de första som tar konsekvenserna av

försämringen av detta företags finanser (i likhet med vad som föreskrivs inom ramen för de allmänna insolvensbestämmelserna).

QQ) Det [utelämnas] finns inte heller någon logik i klagandens resonemang att Portugals centralbank, oberoende av vad som föreskrevs i den nationella lagstiftning som var tillämplig den dag då åtgärden för resolution av BES vidtogs, inom ramen för denna åtgärd skulle ha tillämpat sådana lösningar som de som föreskrivs i art[iklarna] 36.4 e, 73 och 74 i direktiv 2014/59/EU (om erkännande av en eventuell kompensation till banken under resolution och till dess aktieägare), eftersom den utgör dessa lösningar som krävs enligt rätten till privat egendom, enbart på grund av att resolutionsmyndigheten har en skyldighet att tillämpa en resolutionsåtgärd på grundval av de bestämmelser som, vid denna tidpunkt, är i kraft inom den nationella rättsordningen.

RR) [utelämnas] [I] samband med det påstådda bristande införlivandet eller inkorrekt införlivandet av direktiv 2014/59/EU genom lagdekret nr 114-A/2014 – och med konsekvenserna av att de inte tillämpades med stöd av unionsrättens företrädare – , har det även framgått att Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Groups talan är uppenbart ogrundad.

SS) Detta är i synnerhet fallet eftersom, såsom framgår av Europeiska unionens domstols praxis [utelämnas], den portugisiska lagstiftaren den 1 augusti 2014 inte hade någon skyldighet att ha införlivat direktivets redan gällande bestämmelser med den nationella rättsordningen, då dessa bestämmelser i så fall inte skulle ha direkt effekt, och eftersom de nationella domstolarna, när det gäller nämnda direktiv, inte var bundna av principen att nationell rätt ska tolkas i enlighet med unionsrätten.

TT) Vidare är ett partiellt införlivande, i etapper, av ett direktiv fullt godtagbart, före utgången av fristen för införlivandet. Efter utgången av fristen får direktivet direkt effekt vilket naturligtvis gäller alla bestämmelser som ingår i det.

UU) I detta hänseende har emellertid [utelämnas] lagstiftaren [utelämnas] till lagdekret nr 114-A/2014 inte [åsidosatt] sin skyldighet att avstå från att anta bestämmelser som, efter det att fristen för införlivande av direktiv 2014/59/EU löpt ut, allvarligt skulle kunna äventyra det däri föreskrivna resultatet, främst då, liksom redan är utrett, en underlåtenhet att uppfylla denna skyldighet ska bedömas utifrån effekterna av de bestämmelser som faktiskt antagits i den nationella rättsordningen och inte utifrån införlivandet av åtgärder som ännu inte är bindande, såsom är fallet i förevarande mål.

VV) Att talan är ogrundad följer vidare även av att bland de grundläggande mål som föreskrivs i direktiv 2014/59/EU [utelämnas] inte omfattas, eller ens indirekt eller underförstått följer, något som hänför sig till det europeiska kravet på att kreditinstitut under resolution och dess respektive aktieägare ska kompenseras (till skillnad från vad som tydligt framgår avseende dess borgenärer), vilket gör det möjligt att dra slutsatsen att den omständigheten att lagdekret nr 114-A/2014

inte föreskriver någon betalning av eventuell kompensation till bankerna under resolution och till dess aktieägare inte äventyrar det framtida genomförandet av de mål som föreskrivs i detta direktiv.

WW) I övrigt är det, även om kompensation till banker under resolution och till aktieägare, de jure, är ett av de grundläggande målen med direktiv 2014/59/EU, säkert att i detta fall hade dess resultat inte äventyrats överhuvudtaget – och än mindre allvarligt – genom antagandet av lagdekret nr 114-A/2014, särskilt eftersom [utelämnas] dess bestämmelser varken begränsar eller hindrar de banker som eventuellt kan hamna under resolution efter utgången av fristen för införlivandet av nämnda direktiv, och deras respektive aktieägare, från att faktiskt kunna erhålla viss kompensation när de uppfyller de villkor som krävs för detta mål. [...]"

— Novo Banco, S.A. har, också i samband med Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Groups överklagande, inkommit med ett svaromål i vilket den har gjort gällande ... följande:

["]17) Klaganden har inte styrkt [utelämnas] något åsidosättande av rätten till egendom och proportionalitetsprincipen som föreskrivs i artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 1 i tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

18) Oberoende av att lagdekret nr 114-A/2014 [utelämnas] genomförde ett partiellt införlivande av nämnda direktiv, i enlighet med artikel 130 i detta, hade medlemsstaterna fram till den 31 december 2014 på sig att genomföra införlivandet av det.

19) Klaganden har varken i sin ursprungliga talan eller i sitt överklagande angett skälen till varför artiklarna 145 A–145 O i RGICSE inte ska tillämpas.

20) Europeiska kommissionen bistod, liksom Europeiska centralbanken, Portugals centralbank vid antagandet av beslutet den 3 augusti 2014, utan att bestrida detta...

34) Begärande om förhandsavgörande, vars framställan yrkades av dåvarande käranden, som är klagande i förevarande mål, kan inte tas upp till prövning, i synnerhet på grund av dess uppenbara brist på relevans...["]

[utelämnas]*

II – Bakgrund

Rätten hänvisar till de faktiska omständigheter som styrktes i den överklagade domen, vilka ska anses gälla även i förevarande beslut.

*

RÄTTSLIGA GRUNDER

Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group S.A. har överklagat det beslut som fattats av [Tribunal Administrativo e Fiscal —TAF— de Lisboa] avseende nödvändigheten av att ge in en begäran om förhandsavgörande.

Bolaget har gjort gällande att det, i motsats till vad Tribunal Administrativo e Fiscal —TAF— de Lisboa har angett, i detta mål föreligger en meningsskiljaktighet avseende följande: i) Tolkningen av artiklarna 36, 73 och 74 i direktiv 2014/59/EU i samband med tillämpningen av en åtgärd för avskiljande av tillgångar, ii) en eventuell överträdelse av unionsrätten från portugisiska statens sida för att på ett inkorrekt sätt ha införlivat direktiv 2014/59/EU med den nationella lagstiftningen genom [lagdekret] nr 114-A/2014 och iii) en eventuell skyldighet för de nationella domstolarna att tolka den nationella lagstiftningen i enlighet med direktiv 2014/59/EU.

[utelämnas] [utelämnas]

Portugals centralbank har yrkat att överklagandet ska ogillas [utelämnas].

[utelämnas].

*

[utelämnas].

[utelämnas] Enligt artikel 267 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF), ska domstolarna i Europeiska unionens (EU) medlemsstater begära förhandsavgöranden av Europeiska unionens domstol, vilken ska besvara frågor om tolkning och giltighet av en unionsrättsakt om den anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att den berörda nationella domstolen ska kunna döma i saken och det inte finns något rättsmedel mot dess avgöranden enligt nationell lagstiftning.

När en fråga angående unionsrätten uppkommer i ett mål vid en domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel, ska den nationella domstolen föra frågan vidare till EU-domstolen (artikel 267 tredje stycket FEUF).

[utelämnas] Det ankommer på den nationella domstolen att bedöma huruvida det är nödvändigt att begära ett förhandsavgörande och avgöra detta oberoende av parternas yrkanden om detta.

[utelämnas]

Det är således, mot hänsyn till att Supremo Tribunal Administrativo (Högsta förvaltningsdomstolen, Portugal) har en skyldighet att hänskjuta frågan, inte nödvändigt att pröva denna grund för överklagandet.

[utelämnas].

2. [utelämnas] En begäran om förhandsavgörande bör framställas om det står klart att ett avgörande från Europeiska unionens domstol är nödvändigt för att den nationella domstolen ska kunna lämna ett avgörande i sak och när denna nationella domstol, tillräckligt klart, kan ange de rättsliga och faktiska omständigheterna i målet samt de rättsfrågor som uppkommit.

Art[ikel] 267 FEUF har följande lydelse:

”Europeiska unionens domstol ska vara behörig att meddela förhandsavgöranden angående

- a) tolkningen av fördragen,
- b) giltigheten och tolkningen av rättsakter som beslutas av unionens institutioner, organ eller byråer.

När en sådan fråga uppkommer vid en domstol i en medlemsstat får den domstolen, om den anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.

När en sådan fråga uppkommer i ett ärende vid en domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, ska den nationella domstolen föra frågan vidare till domstolen.

Om en sådan fråga uppkommer i ett ärende vid en domstol i en medlemsstat i fråga om en frihetsberövad person, ska domstolen meddela sitt avgörande så snart som möjligt.”

Låt oss se [utelämnas] huruvida [utelämnas] frågan gäller giltighet eller tolkning av en rättsakt som beslutats av ett av unionens organ.

Massa Insolvente de Espírito Santo Financial Group S.A. har anfört [utelämnas] att den aktuella resolutionsåtgärden åsidosätter unionsrätten, särskilt rätten till egendom och proportionalitetsprincipen (art[iklarna] 17 och 52 [i] Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt artiklarna 32, 36, 73 och 74 i direktiv 2014/59/EU, genom att kumulativt uppfylla ett antal förutsättningar för detta, särskilt dem som avser nödvändighet och proportionalitet avseende de eftersträvade målen, även om ingenting fastställs i detta avseende i det omtvistade beslutet, på grund av det inkorrekta införlivande av ovannämnda direktiv med den nationella lagstiftningen som genomförts genom lagdekret nr 113-A/2014 [utelämnas] genom ändring av artiklarna 145 A–145 O i lagdekret nr 298/92 av den 31 december [om godkännande av RGICSF] [utelämnas], som inte endast [utelämnas] strider mot detta regelverk utan även mot principen om unionsrättens företräde.

Det i förevarande mål omtvistade [utelämnas] lagdekret nr 114-A/2014 [utelämnas] ändrade ”*allmänna bestämmelser för kreditinstitut och finansföretag som infördes genom lag nr 298/92 av den 31 december, om ändring av bestämmelserna i avsnitt VIII om resolutionsåtgärder och om partiellt införlivande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag*”.

Innan lagdekret 114-A/2014 trädde ikraft var den gällande versionen av lagdekret nr 298/92 [utelämnas] den som följde av lagdekret nr 63-A/2013, av den 10 maj, vilken innehöll följande bestämmelser:

”*Artikel 145 A*

Syftet med resolutionsåtgärderna

Portugals centralbank får på de kreditinstitut som har sitt säte i Portugal tillämpa de åtgärder som föreskrivs i detta kapitel i syfte att uppnå något av följande syften:

- a) Säkerställa en kontinuitet i tillhandahållandet av grundläggande finansiella tjänster,*
- b) skydda mot en systemrisk,*
- c) skydda skattebetalarnas och statskassans intressen,*
- d) skydda insättarnas förtroende.*

Artikel 145 B

Vägledande princip för tillämpning av resolutionsåtgärderna

1 – Genom tillämpning av resolutionsåtgärderna ska det säkerställas att kreditinstitutets aktieägare och borgenärer i första hand bär det berörda institutets förluster, i förhållande till den hierarkiska ordningen och på lika villkor inom varje kategori av borgenärer.

2 – Bestämmelsen i föregående punkt ska inte tillämpas på insättningar som garanteras i enlighet med föreskrifterna i artiklarna 164 och 166.

Artikel 145 C

Tillämpning av resolutionsåtgärderna

1 – När ett kreditinstitut underlåter att uppfylla eller det är sannolikt att det inte kommer att uppfylla kraven för att bibehålla det tillstånd enligt vilket den utövar sin verksamhet, får Portugals centralbank tillämpa följande resolutionsåtgärder,

för det fall det visar sig nödvändigt för att uppfylla något av de syften som anges i artikel 145 A:

- a) total eller partiell försäljning av verksamheten till ett annat institut som har tillstånd att utöva den berörda verksamheten,*
- b) total eller partiell överföring av verksamheten till en eller flera brobanker.*

2 – Portugals centralbank ska tillämpa resolutionsåtgärder när den anser det osannolikt att kreditinstitutet, inom en rimlig tid, kommer att vidta nödvändiga åtgärder för att återinföra lämpliga villkor avseende soliditet och uppfyllande av tillsynskvoterna.

3 – Vid tillämpning av bestämmelsen i punkt 1 ska det förutsättas att det finns en sannolikhet att ett kreditinstitut inte uppfyller kraven för att få behålla tillståndet för att bedriva sin verksamhet när det, bland andra styrkta omständigheter, vars relevans ska bedömas av Portugals centralbank mot bakgrund av de syften som anges i artikel 145 A, framgår att något av följande förhållanden föreligger:

- a) Kreditinstitutet har lidit förluster som kan påverka aktiekapitalet eller det finns grundande skäl att anta att detta kommer att ske inom kort.*
- b) Kreditinstitutets verksamhet är mindre omfattande än dess respektive skyldigheter eller det finns grundade skäl att anta att detta kommer att vara fallet inom kort.*
- c) Kreditinstitutet kan inte uppfylla sina skyldigheter eller det finns grundade skäl att anta att detta kommer att vara fallet inom kort.*

4 – Tillämpningen av resolutionsåtgärderna förutsätter inte någon föregående tillämpning av korrigerande åtgärder.

5 – Tillämpningen av en resolutionsåtgärd får inte påverka möjligheten att vid någon tidpunkt tillämpa en eller flera korrigerande åtgärder.[utelämnas]

Artikel 145 D

Avsättande av förvaltnings- och kontrollorganen

1 - När Portugals centralbank beslutar att tillämpa en resolutionsåtgärd ska medlemmarna av det berörda kreditinstitutets förvaltnings- och kontrollorgan upphöra att tjänstgöra och, om Portugals centralbank beslutar detta, den revisor eller revisionsbyrå som är behörig att granska räkenskaperna och som inte utgör en del av motsvarande kontrollorgan.

2 – I ett sådant fall som avses i föregående punkt, ska Portugals centralbank utse nya medlemmar till kreditinstitutets förvaltningsorgan enligt de villkor som föreskrivs i följande artikel och utan någon lagstadgad begränsning, liksom för en

tillsynskommission eller en styrekonom, som i tillämpliga delar ska regleras av bestämmelsen i artikel 143.

3 – Om Portugals centralbank, i enlighet med bestämmelsen i punkt 1, entledigar revisorn eller revisionsbyrån från uppdraget, ska den utse en annan revisor eller revisionsbyrå för att fullgöra dessa uppgifter.

4 – Medlemmarna av förvaltnings- och kontrollorganen, liksom den revisor eller revisionsbyrå som har behörighet att granska räkenskaperna och som inte ingår i motsvarande kontrollorgan som har entledigats ska tillhandhålla all information som Portugals centralbank begär samt bistå med det samarbete som denna behöver för tillämpningen av resolutionsåtgärderna.

Artikel 145 E

Förvaltning

1 – De förvaltare som Portugals centralbank utser enligt punkt 2 i föregående artikel ska erhålla en ersättning av institutet och ska, utöver de rättigheter och skyldigheter som förvaltningsorganens ledamöter har enligt lagstiftningen och bolagsordningen, tilldelas de befogenheter som anges nedan:

- a) De rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i artikel 145.2,*
- b) Rätten att verkställa beslut som antagits av Portugals centralbank i enlighet med artiklarna 145 F–145 I, utan att det är nödvändigt att först inhämta samtycke från kreditinstitutets aktieägare.*

2 – De utsedda förvaltarna ska utöva sina funktioner under den period som Portugals centralbank fastställer, en period som ska vara högst ett år, men som kan förlängas för perioder av samma längd.

3 – Bestämmelserna i artikel 145 punkterna 3, 4 och 6–10 ska tillämpas, med de anpassningar som visar sig nödvändiga.

Artikel 145 F

1 – Portugals centralbank får föreskriva en total eller partiell försäljning av tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och tillgångar som förvaltas genom ett kreditinstitut till ett eller flera institut som har tillstånd att bedriva den berörda verksamheten.

2 – Enligt bestämmelsen i föregående punkt ska Portugals centralbank uppmana potentiella förvärvare att lägga bud och, med hänsyn till det krav på skyndsamt som gäller på grund av omständigheterna, säkerställa insynen i förfarandet samt en likabehandling av alla berörda aktörer.

3 – Portugals centralbank ska vid valet av det förvärvande institutet beakta de ändamål som fastställs i artikel 145 A.

4 – De potentiella förvärvarna ska få omedelbar tillgång till relevant information om kreditinstitutets finansiella och ekonomiska ställning vid bedömningen av tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar som ska avyttras, vilket inte för detta ändamål kan utgöra hinder för den sekretess som föreskrivs i artikel 78, men är utan verkan för deras skyldighet att ålägga och behålla sekretessen avseende de berörda uppgifterna.

5 – Vid den försäljning som föreskrivs i punkt 1 ska av Portugals centralbank utvalda tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar värderas, med hänvisning till tidpunkten för försäljningen, vilken ska genomföras av en oberoende enhet som Portugals centralbank har utsett inom den frist som Portugals centralbank har fastställt och som ska finansieras av kreditinstitutet, med tillämpning av en värderingsmetod grundad på marknadsvillkor och, i andra hand, på ett rimligt värde, som ska beakta det immateriella värde, positivt eller negativt, som följer av försäljningen för det förvärvande institutet.

6 - Portugals centralbank ska fastställa beloppet för det finansiella stöd som resolutionsfonden, vid behov, ska betala för att sörja för genomförandet av den försäljning som avses i punkt 1.

7 - Portugals centralbank ska uppmana insättningsgarantifonden eller, när det gäller åtgärder tillämpliga inom ramen för det integrerade systemet för kooperativa jordbrukskreditinstitut, garantifonden för kooperativa jordbrukskreditinstitut att samarbeta i processen för försäljning av garanterade insättningar, i enlighet med föreskrifterna i artikel 167 A eller i artikel 15 A i lagdekret nr 45/98 av den 9 november, ändrad genom lagdekret nr 126/2008 av den 21 juli 211-A/2008 av den 3 november och lagdekret nr 162/2009 av den 20 juli.

8 – När värdet av de avyttrade skulderna är högre än värdet på tillgångarna, ska det finansiella stöd som betalas för att kompensera denna skillnad, i enlighet med föreskrifterna i punkterna 6 och 7, utgöra fordringar för resolutionsfonden, insättningsgarantifonden eller garantifonden för kooperativa jordbruksinstitut på säljarkreditinstitutet.

9 – Om resultatet av försäljningen är positivt ska det återföras till säljarkreditinstitutet.

10 – Efter försäljningen ska det säkerställas en kontinuitet avseende transaktionerna avseende tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar som avyttras och särskilt följande:

a) Det förvärvande institutet ska, i lagligt och avtalsmässigt hänseende, betraktas som efterträdare till det avyttrande kreditinstitutet beträffande alla överförda rättigheter och skyldigheter.

b) *Det avyttrande kreditinstitutet samt alla bolag som ingår i samma koncern och tillhandahåller tjänster inom den sålda verksamheten ska tillhandahålla all information som har begärts av det förvärvande institutet och garantera det tillgång till informationssystem avseende den avyttrade verksamheten och, i utbyte av en fullgörelse som överenskommits mellan parterna, fortsätta att utföra de tjänster som det förvärvande institutet anser nödvändiga för den normala driften av den avyttrade verksamheten.*

11 – *Det beslut genom vilket den avyttring som föreskrivs i punkt 1 föreskrivs ska få verkan oberoende av lagliga eller avtalsmässiga bestämmelser om motsatsen. Beslutet ska utgöra tillräcklig grund för att genomföra varje juridisk formalitet i samband med avyttringen.*

12 – *Det beslut om avyttring som föreskrivs i punkt 1 kräver inte att kreditinstitutets aktieägare i förväg har givit sitt samtycke eller att motparterna i avtalen avseende de tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar som ska avyttras inte ska kunna utgöra grund för utövandet av rättigheter att påskynda avtalet som fastställs i de berörda avtalen.*

13 – *Den eventuella partiella avyttringen av kreditinstitutet ska inte påverka den totala försäljningen av det avyttrande kreditinstitutets avtalspositioner, med överföring av det ansvar som är knutet till de olika avyttrade tillgångarna, särskilt beträffande avtal mo finansiella garantier, värdepapperiseringstransaktioner eller andra avtal som innehåller klausuler avseende kompensation eller novation.*

14 – *Om det antas att den fullgörelse som fastställts vid tidpunkten för avyttringen av tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar inte är särskiljbar med ett rimligt värde, får det förvärvande institutet, efter godkännande av Portugals centralbank, föra tillbaka nämnda tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar, med hänsyn till vad som fastställts i föregående punkt, med motsvarande justering av ovannämnda fullgörelse.*

15 – *Som alternativ till den återbetalning som föreskrivs i föregående punkt får Portugals centralbank erbjuda det förvärvande institutet att betala det skillnaden mellan den föreskrivna fullgörelsen och det rimliga värdet på tillgångarna, skulderna, posterna utanför balansräkningen och de förvaltade tillgångarna.*

16 – *Den betalning som nämns i föregående punkt kan ske genom överföring från det förvärvande institutet av nya tillgångar från det avyttrande kreditinstitutet eller med medel från resolutionsfonden, insättningsgarantifonden eller kooperativa jordbruksinstitutets garantifond, enligt de villkor som föreskrivs i punkterna 6 och 7.*

17 – *För det fall den avyttring som föreskrivs i punkt 1 skulle medföra en företagskoncentration i enlighet med tillämplig konkurrenslagstiftning, får denna transaktion genomföras innan konkurrensmyndigheten meddelar ett beslut om att*

en invändning inte ska godkännas, som inte påverkar de åtgärder avseende vilka nämnda myndighet godkänner att de vidtas i ett senare skede.

Artikel 145 G

Total eller partiell överföring av verksamheten till brobanker

1 – Portugals centralbank får besluta om en total eller partiell överföring av tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar från ett kreditinstitut till en eller flera brobanker som bildats för detta ändamål, i syfte att tillåta den därefter följande försäljningen till ett annat godkänt institut för att bedriva den berörda verksamheten.

2 – Portugals centralbank får även föreskriva en total eller partiell överföring av tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar från två eller flera kreditinstitut som ingår i samma koncern eller en eller flera brobanker för de ändamål som anges i föregående punkt.

3 – Brobanken är ett kreditinstitut med rättslig kvalificering som bank, vars aktiekapital är helt i resolutionsfondens händer.

4 – Resolutionsfonden ska teckna och betala ut brobankens aktiekapital med sina egna medel.

5 – Brobanken ska bildas med stöd av tillåtelse från Portugals centralbank, som ska godkänna dess bolagsordning, varvid föreskrifterna i kapitel ii i avsnitt ii inte ska tillämpas.

6 – När den tillåtelse som föreskrivs i föregående punkt har antagits, ska brobanken ha en skyldighet att bedriva sina verksamheter enligt artikel 4.1.

7 – Brobankens aktiekapital får inte vara lägre än det minimikapital som föreskrivs i ministerbeslut av den regeringsmedlem som är behörig i finansfrågor, efter att ha hört Portugals centralbank, varvid brobanken måste följa de bestämmelser som är tillämpliga på banker.

8 – Brobanken får påbörja sin verksamhet innan den har vidtagit de registreringsåtgärder och övriga formaliteter som föreskrivs i lagstiftningen, utan att det påverkar dess skyldighet att uppfylla dessa så snart som möjligt.

9 - Portugals centralbank ska, genom cirkulär, fastställa de bestämmelser som är tillämpliga på brobankernas bildande och fungerande.

10 – Código das Sociedades Comerciais (bolagslagen) är tillämplig på brobankerna, med de anpassningar som är nödvändiga mot bakgrund av dessa instituts ändamål och art.

11 – Det ankommer på Portugals centralbank att, efter förslag av resolutionsfondens exekutiva kommitté, utse medlemmarna till brobankens

förvaltnings- och kontrollorgan, vilka ska följa alla Portugals centralbanks instruktioner och rekommendationer, särskilt besluten om förvaltningen av brobanken.

12 – Brobankens varaktighet ska vara begränsad till två år och kunna förlängas med perioder på ett år av skäl som är att hänföra till allmänintresset, särskilt när det fortfarande finns risker för den finansiella stabiliteten eller när förhandlingar pågår avseende försäljningen av tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen respektive förvaltade tillgångar. Varaktigheten får emellertid under inga omständigheter överskrida fem år.

13 – Brobanken ska i utövandet av sin verksamhet följa förvaltningskriterier som gör det möjligt för den att bibehålla låga risknivåer.

14 – En total eller partiell överföring av tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen eller förvaltade tillgångar från ett kreditinstitut till en eller flera brobanker som bildats för detta ändamål, liksom en eventuell förlängning av den frist som föreskrivs i punkt 12, ska meddelas till konkurrensmyndigheten, även om den, med beaktande av dess övergångskaraktär, inte utgör en företagskoncentration enligt konkurrenslagstiftningen.

Artikel 145 H

Egendom och finansiering av brobanken

1 - Portugals centralbank ska välja de tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar som ska överföras till brobanken vid tidpunkten för dess bildande.

2 – Till brobanken får inte överföras skyldigheter som det ursprungliga kreditinstitutet skulle ha tagit på sig i förhållande till

a) dess aktieägare, medlemmarna i dess förvaltnings- och kontrollorgan, dess revisorer och revisionsbyråer eller med personer som har denna roll i förhållande till andra företag som har kontrollen över det ursprungliga kreditinstitutet eller som ingår i samma koncern,

b) personer eller enheter som har varit aktieägare, som har haft befattningar eller har tillhandahållit de tjänster som anges under a) under de fyra år som föregick bildandet av brobanken, och vars handlanden eller underlåtelse har medfört de finansiella svårigheterna för kreditinstitutet eller har bidragit till att försvåra dess situation,

c) makar, första gradens familjemedlemmar genom släktskap eller äktenskap, eller tredjemän som handlar för de ovan under a) och b) nämnda personernas eller enheternas räkning,

d) ansvariga för omständigheter kopplade till kreditinstitutet eller som har utnyttjat dessa direkt eller via ett mellanled och som har medfört finansiella svårigheter eller med sina handlanden eller underlåtelser inom sitt ansvarsområde enligt Portugals centralbanks uppfattning har bidragit till att försvåra situationen.

3 – De verktyg som ingår i fastställandet av kreditinstitutets aktiekapital, vars villkor har godkänts av Portugals centralbank, får inte heller överföras till banken.

4 – De tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar som anges i punkt 1 ska vid tidpunkten för överföringen vara föremål för en värdering, vilken ska utföras av oberoende enhet som utses av Portugals centralbank inom den frist som den fastställer och betalas av kreditinstitutet.

5 – När det gäller överföring som föreskrivs i punkt 1 har skett, får Portugals centralbank när som helst genomföra någon av följande åtgärder:

a) Överföra andra tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar från det ursprungliga kreditinstitutet till brobanken,

b) överföra tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar från brobanken till det ursprungliga kreditinstitutet.

6 – Portugals centralbank ska fastställa beloppet för det finansiella stöd som resolutionsfonden, vid behov, ska betala för bildandet av brobanken och driften av dess verksamhet, särskilt genom beviljande av lån till detta institut för valfritt ändamål och tillhandahållande av de medel som anses nödvändiga för genomförande av brobankens kapitalökningar.

7 – Portugals centralbank får uppmana insättningsgarantifonden eller, när det gäller åtgärder tillämpliga inom ramen för det integrerade systemet för kooperativa jordbrukskreditinstitut, garantifonden för kooperativa jordbrukskreditinstitut för att samarbeta i förfarandet för överföring av garanterade insättningar till en brobank, i enlighet med föreskrifterna i artikel 167 A respektive i artikel 15 A i lagdekret nr 345/98 av den 9 november.

8 – Det totala värdet av de skulder och poster utanför balansräkningen som ska överföras till brobanken får inte överskrida det totala värdet av de tillgångar som överförs av det ursprungliga kreditinstitutet, ökat, i förekommande fall, av medel från resolutionsfonden, insättningsgarantifonden eller garantifonden för kooperativa jordbruksinstitut.

9 – När den överföring som föreskrivs i punkt 1 har skett, ska kontinuiteten i transaktionerna avseende de tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar som överförs garanteras. Brobanken ska, i alla juridiska och avtalsmässiga hänseenden, betrakta sig som efterträdare till det ursprungliga kreditinstitutet i samband med alla överförda rättigheter och skyldigheter.

10 – Det ursprungliga kreditinstitutet och varje bolag som tillhör samma koncern och tillhandahåller tjänster inom den överförda verksamhetens område, ska tillhandahålla allinformation som brobanken begär och garantera den tillgång till informationssystemen avseende den avyttrade verksamheten och, mot en fullgörelse som överenskommits mellan parterna, fortsätta att tillhandahålla de tjänster som brobanken anser nödvändiga för den normala driften av den överförda verksamheten.

11 – Det beslut om överföring som föreskrivs i punkt 1 ska verkställas oberoende av en eventuell juridisk eller avtalsmässig bestämmelse i motsatt riktning, och ska utgöra en tillräcklig grund för att genomföra varje juridisk formalitet i samband med överföringen.

12 – Det beslutet om överföring som föreskrivs i punkt 1 ska inte vara föremål för något föregående samtycke av kreditinstitutets aktieägare eller motparterna i avtalen avseende de tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar som ska överföras och ska inte utgöra grund för att utöva någon rätt till förtida betalning enligt de aktuella avtalen.

13 – Den eventuella partiella överföringen av tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar får inte påverka en fullständig avyttring av det ursprungliga kreditinstitutets positioner i kontrakt, med överföring av det ansvar som är kopplat till dessa överförda tillgångar, särskilt vad gäller finansiella garantiavtal, värdepapperiseringstransaktioner och andra avtal som innehåller klausuler avseende kompensation och novation.

Artikel 145 I

Försäljning av brobankens egendom

1 – Utan att det påverkar de rättsakter som omfattas av brobankens utrymme för skönsmässig bedömning, när de nödvändiga villkoren för att helt eller delvis avyttra tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar som har överförts till brobanken, ska Portugals centralbank uppmana andra institut som har tillåtelse att bedriva den berörda verksamheten att lämna anbud för förvärv, med garanti avseende insyn under hela förfarandet.

2 – När det förvärvande institutet ska väljas, ska Portugals centralbank beakta de ändamål som anges i artikel 145 A.

3 – Resultatet av avyttringen ska i första hand, proportionellt, användas till återbetalning

a) till resolutionsfonden, av alla belopp som den har ställt till förfogande i enlighet med punkt 5 i artikel 145 H, och

b) till insättningsgarantifonden och till garantifonden för kooperativ av jordbruksinstitut av alla belopp som de har ställt till förfogande i enlighet med punkt 6 i artikel 145 H.

4 – När återbetalning har gjorts av de belopp som anges i föregående punkt, ska den eventuella återstoden av resultatet av avyttringen återlämnas till det ursprungliga kreditinstitutet eller dess insolvensmassa, före det fall det skulle ha hamnat i likvidation.

5 – Efter avyttringen av samtliga tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar till brobanken och när resultatet av avyttringen har delats ut enligt föreskrifterna i punkterna 3 och 4, ska brobanken upplösas av Portugals centralbank.

6 – När det inte längre är möjligt att avyttra samtliga tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar som överförts till brobanken, får Portugals centralbank tillåta att den likvideras enligt de bestämmelser som är tillämpliga på likvidering av kreditinstitut utanför domstol.

Artikel 145 J

Andra åtgärder

1 – Portugals centralbank får, simultant med tillämpningen av en resolutionsåtgärd, när det är nödvändigt för att uppnå de ändamål som anges i artikel 145 A, tillåta att följande bestämmelser tillämpas på de kreditinstitut som är föremål för resolutionsåtgärden:

- a) Tillfälligt undantag från tillämpning av tillsynsbestämmelserna,
- b) tillfälligt undantag från uppfyllande inom skälig tid av skyldigheter avseende tidigare åtaganden,
- c) tillfällig stängning av filialer och andra anläggningar där transaktioner med allmänheten äger rum.

2 – Bestämmelsen under b) i föregående punkt ska gälla utan hinder av upprätthållandet av borgenärernas samtliga rättigheter avseende medgäldenärer och borgensmän.

3 – De åtgärder som föreskrivs i denna artikel ska ha en giltighet på högst ett år, vilken kan förlängas med upp till två år.

Artikel 145 L

Kompensations- och novationsavtal

1 – Portugals centralbanks tillämpning av en resolutionsåtgärd ska medföra ett upphörande, under en period på 48 timmar från den tidpunkt då motsvarande

delgivning sker eller, om tidigare, från den tidpunkt då Portugals centralbanks beslut tillkännagavs, av rätten till förtida betalning, som föreskrivs inom ramen för de kompensations- och novationsavtalen (netting agreements), av de avtal i vilka det berörda kreditinstitutet är part, när utövandet av dessa rättigheter har sin grund i den aktuella resolutionsåtgärden.

2 – När den period som anges i föregående punkt upphör, vad gäller de avtal som avyttrats och överförts med stöd av artikel 145 F eller 145 G, får kreditinstitutets avtalsparter inte utöva den rätt till förtida betalning som föreskrivs beträffande kompensations- och novationsavtal (netting agreements) på grundval av en tillämpning av resolutionsåtgärden.

3 – Utan hinder för föreskriften i föregående punkt, ska avtalsparter som omfattas av kompensations- och novationsavtal (netting agreements) som har avyttrats eller överförts enligt artikel 145 F eller 145 G gentemot det avyttrande kreditinstitutet bibehålla rätten till förtida betalning på en annan grund än den som anges i föregående punkt.

4 – Föreskriften i punkt 1 är inte tillämplig i de fall då rätten till förtida betalning härrör från klausuler som fastställs i avtal om finansiell garanti och ska inte påverka den som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper.

Artikel 145 M

Bestämmelser om likvidering

När Portugals centralbank, efter tillämpning av en resolutionsåtgärd, anser att de ändamål som föreskrivs i artikel 145 A är uppfyllda, och konstaterar att institutet inte uppfyller kraven för att behålla tillståndet för att bedriva sin verksamhet, får den återkalla tillståndet för det kreditinstitut som har varit föremål för den berörda resolutionsåtgärden, varvid den ska tillämpa de bestämmelser om likvidering som fastställs i den tillämpliga lagstiftningen.

Artikel 145 N

Överklaganden och allmänintresset

1 – Utan hinder av vad som föreskrivs i artikel 12, är Portugals centralbanks beslut enligt vilka resolutionsåtgärder vidtas föremål för de rättsmedel som föreskrivs i förvaltningslagstiftningen, med de inskränkningar som anges i följande punkter, med hänsyn till det allmänna intresse som utgör grund för beslutets antagande.

2 – Endast aktieägare som, individuellt eller tillsammans, innehar minst tio procent av bolagets aktiekapital eller av röstätterna i det berörda institutet har behörighet att väcka talan om interimistiska åtgärder.

3 – *Bedömningen av frågorna kräver inte någon bevisupptagning, avseende värderingen av de tillgångar och skulder som är föremål för resolutionsåtgärden eller är kopplade till dessa, ska göras inom ramen för prövningen i sak.*

4 – *Portugals centralbank får, inom ramen för genomförandet av domstolsbeslut om ogiltigförklaring av rättsakter som antagits med stöd av detta kapitel, åberopa ett giltigt skäl för försummelse enligt de villkor som föreskrivs i artikel 175.2 och artikel 163 i förvaltningsprocesslagen, varvid därmed ett förfarande omedelbart inleds för att fastställa en motsvarande ersättning enligt bestämmelserna i artiklarna 178 och 166 i nämnda lag.*

5 – *När rapporterna från de värderingar som genomförts av oberoende institut har meddelats med stöd av punkt 178.1 i förvaltningsprocesslagen och som skulle ha krävts för antagandet av de åtgärder som föreskrivs i detta kapitel, ska Portugals centralbank delge dessa till den berörda parten och domstolen som den förfogar över.*

Artikel 145 O

Värderingar och beräkning av ersättningar

1 – *Enligt bestämmelsen i punkt 4 i föregående artikel, och ett överklagandeförfarande som avser betalning av en ersättning i samband med antagandet av de resolutionsåtgärder som anges i punkt 1 i artikel 145 C, ska det mervärde som följer av offentligt ekonomiskt stöd, särskilt från resolutionsfonden, eller ett eventuellt ingripande av insättningsgarantifonden eller garantifonden för kooperativ av jordbruksinstitut, inte beaktas.*

2 – *Oberoende av Portugals centralbanks eventuella ingripande i egenskap av part ska den, i de förfaranden som nämns ovan i föregående punkt, framställa en värderingsrapport som omfattar alla rimliga aspekter som kan vara relevanta för beräkningen av ersättningen, särskilt beträffande kreditinstitutets framtida kapacitet att uppfylla de allmänna villkoren för tillstånd, till den domstol som ska pröva målet, utan att detta hindrar Portugals centralbanks möjlighet att göra detta ex officio.*

3 – *Betalningen av de ersättningar som det hänförs till i denna artikel ska betalas av resolutionsfonden, förutom i de fall då Portugals centralbank ska hållas civilrättsligt ansvarig för olagliga handlanden.”*

Genom artikel 2 i lagdekret nr 114-A/2014, [utelämnas] ändrades ovan citerade bestämmelser enligt följande:

”Artikel 145 B [...]

1 – *När resolutionsåtgärder tillämpas, med beaktande av de eftersträvade mål som anges i föregående artikel, ska det säkerställas att*

- a) kreditinstitutets aktieägare, i första hand, bär det aktuella institutets förluster,
- b) kreditinstitutets borgenärer, i andra hand och på lika villkor, bär det aktuella institutets resterande förluster, enligt förmånsrättsordningen för de olika kategorierna av borgenärer, och
- c) Ingen av kreditinstitutets borgenär får bära större förluster än dem som det skulle ha lidit om institutet hade hamnat i likvidation.

2 – ...

3 – För det fall det, vid utgången av likvidationen av det kreditinstitut som är föremål för resolutionsåtgärden, konstateras att nämnda instituts borgenärer vars krediter inte har överförs till ett annat kreditinstitut eller en brobank har burit en större förlust än de som den, enligt den värderingsbestämmelse som nämns i punkt 6 i artikel 145 – F och i punkt 4 i artikel 145.º – H, den anses ha burit för det fall institutet hade hamnat i likvidation före tillämpningen av resolutionsåtgärden, ska dessa borgenärer ha rätt att erhålla mellanskillnaden från resolutionsfonden.

Artikel 145 F ...

1 - ... 2- ... 3- ... 4- ... 5- ...

6 – Enligt bestämmelsen i punkt 3 i artikel 145 B, ska den värdering som avses i föregående punkt även omfatta en uppskattning av nivån av indrivning av fordringarna för varje kategori av borgenärer, i enlighet med den prioritetsordning som fastställs i lagen, för det fall kreditinstitutet har satts i likvidation omedelbart före tillämpningen av resolutionsåtgärden.

7 - Portugals centralbank ska fastställa arten och beloppet av det finansiella stöd som resolutionsfonden, vid behov, ska tillhandahålla, vilket i synnerhet ska innehålla beviljandet av garantier och lånevillkor för det avyttrande kreditinstitutet eller det förvärvande kreditinstitutet i syfte att bevara tillgångarnas och skuldernas värde samt göra det möjligt att genomföra den avyttring som föreskrivs i punkt 1.

8 - [Tidigare punkt 7].

9 – När värdet av de avyttrade skulderna är högre än värdet på tillgångarna, ska beloppet för det finansiella stöd som betalas för att kompensera denna skillnad, i enlighet med vad som föreskrivs i punkterna 7 och 8, utgöra en kredit för resolutionsfonden, insättningsgarantifonden eller garantifonden för kooperativ av jordbruksinstitut i förhållande till det avyttrande kreditinstitutet.

10 - [Tidigare punkt 9] 11 - [Tidigare punkt 10]. 12 - [Tidigare punkt 11]

13 - [Tidigare punkt 12] 14 - [Tidigare punkt 13]

15 - [Tidigare punkt 14] 16 - [Tidigare punkt 15]

17 – I föregående punkt nämnda betalning ska kunna genomföras genom överföring till det förvärvande institutet av nya tillgångar från det avyttrande kreditinstitutet eller från resolutionsfonden, insättningsgarantifonden eller garantifonden för kooperativ av jordbruksinstitut, enligt de villkor som anges i punkterna 7 och 8.

18 - [Tidigare punkt 17]

19 – För att välja de tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar som ska avyttras enligt denna artikel, ska föreskrifterna i artikel 145 H punkt 2 tillämpas med de anpassningar som visar sig nödvändiga.

Artikel 145 H

... 1 - ...

2 - ...

a) aktieägare som, vid tidpunkten för överföringen, innehar minst två procent av aktiekapitalet, personer eller bolag som under de två år som föregick överföringen har varit innehavare av minst två procent av aktiekapitalet, medlemmar av institutets förvaltnings- och kontrollorgan, revisorer eller revisionsbyråer eller personer som är i en sådan situation i relation till andra företag som har ett kontroll- eller koncernförhållande till institutet.

b) ..., c) ..., d) ...

3 - ...

4 – De tillgångar, skulder, poster utanför balansräkningen och förvaltade tillgångar som valts ut i enlighet med bestämmelsen i punkt 1 ska vara föremål för en värdering, med tidpunkten för överföringen som utgångspunkt, vilken ska utföras av ett oberoende institut som utses av Portugals centralbank inom den frist som den anger och som ska betalas av kreditinstitutet. Värderingen ska, i enlighet med föreskrifterna i punkt 3 i artikel 145 B även omfatta en uppskattning av nivån av indrivning av fordringarna för varje kategori av borgenärer, i enlighet med den prioritetsordning som fastställs i lagen, för det fall kreditinstitutet har satts i likvidation omedelbart före tillämpningen av resolutionsåtgärden.

5 - ...

6 – Portugals centralbank ska fastställa arten och beloppet av det finansiella stöd som resolutionsfonden, vid behov, ska tillhandahålla för bildandet och driften av brobankens verksamhet, särskilt genom att bevilja lån till brobanken för valfritt

ändamål, tillhandahålla medel som anses nödvändiga för att genomföra kapitalökningar i brobanken eller bevilja garantier.

7 - ... 8 - ... 9 - ... 10 - ... 11 - ... 12 - ... 13 - ...

Artikel 145.-I

... 1 - ... 2 - ... 3 - ... :

a) till resolutionsfonden, av alla belopp som den har ställt till förfogande i enlighet med punkt 6 i artikel 145 H, och

b) till insättningsgarantifonden och till garantifonden för kooperativ av jordbruksinstitut av alla belopp som de har ställt till förfogande i enlighet med punkt 7 i artikel 145 H.

4 - ... 5 - ... 6 - ... ”

De bestämmelser som reglerar resolutionsåtgärder för institut som står under tillsyn ändrades också återigen genom lag nr 3-A/2015 av den 26 mars[,] som utgjorde slutförandet av det fullständiga införlivandet av det berörda direktivet.

Europeiska unionens domstol har, vad gäller det partiella införlivandet av direktiv innan utgången av den utsatta fristen, slagit fast att ett partiellt införlivande av ett direktiv inte allvarligt får äventyra förverkligandet av de resultat som föreskrivs i direktivet, vilket särskilt framgår av domen av den 18 september 1997 i mål C-129/96, i vilken domstolen angav följande:

”Artikel 5 andra stycket och artikel 189 tredje stycket i EEG-fördraget samt direktiv 91/156 ålägger den medlemsstat som direktivet riktar sig till att under den införlivandefrist som föreskrivs i direktivet för att sätta detta i kraft avhålla sig från att införa bestämmelser som allvarligt äventyrar förverkligandet av det resultat som föreskrivs i detta direktiv.”

[utelämnas] [I] flera andra domar har Europeiska unionens domstol konkret uttalat sig i frågan om huruvida vissa bestämmelser i direktiven ska tolkas så att de utgör hinder för en viss nationell lagstiftning även innan fristen för införlivandet har löpt ut.

Se, exempelvis, bland annat [utelämnas] [domarna] av den 2 juni 2006[,] [utelämnas] C-27/15 och [utelämnas] av den 26 februari 2015[,] [utelämnas] C-104/14.

Visserligen föreskrivs i fördraget, i dess artikel 288 tredje stycket, att ett direktiv [utelämnas] med avseende på det resultat som ska uppnås ska vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, men ska överlåta åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet. Icke desto mindre har Europeiska unionen, i ett visst sammanhang, slagit fast en direkt

effekt för att skydda enskildas rättigheter när direktivets bestämmelser är ovillkorliga och tillräckligt klara och medlemsstaten inte har införlivat dem inom den utsatta fristen.

Av detta följer att, mot bakgrund av skyldigheten [för] medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppnå det resultat som eftersträvas med ett direktiv och [utelämnas] Europeiska unionens domstols praxis enligt vilken medlemsstaterna och deras domstolar, under fristen för införlivande av ett direktiv, ska avstå från att anta bestämmelser eller göra tolkningar som allvarligt kan äventyra förverkligandet av det resultat som eftersträvas med det aktuella direktivet, en begäran om förhandsavgörande får ges in till domstolen för att skingra existerande tvivel samt få klargöranden och en korrekt tolkning av de aktuella unionsrättsliga bestämmelserna, som är nödvändiga för att kunna pröva [utelämnas] den åberopade rättsstridighetsgrunden [utelämnas].

[utelämnas] [I] samband med de åberopade rättsstridighetsgrunderna uppkommer [utelämnas] tvivel som rör tolkningen av de unionsrättsliga bestämmelserna [utelämnas] och som således måste skingras för att ett avgörande ska kunna meddelas.

[utelämnas] Med beaktande av de krav som följer av principen om [unions]rättens företräde och principen om direktivkonform tolkning och mot bakgrund av att förhandsavgöranden är ett grundläggande verktyg som gör det möjligt att säkerställa en enhetlig tolkning av unionsrätten i alla medlemsstater, liksom sammanhållningen i systemet för unionens domstolsskydd och principen om ett effektivt domstolsskydd för enskildas rättigheter, anser rätten det lämpligt att begära [utelämnas] [ett] förhandsavgörande, eftersom den bedömning och de efterforskningar på webbplatsen ”www.curia.europa.eu/juris/” som har gjorts inte har visat någon praxis från Europeiska unionens domstol i vilken den uttalat sig om de specifika och konkreta [utelämnas] begränsningarna avseende tolkningsfrågan [utelämnas], eller som rör en liknande situation, särskilt vad gäller de tillämpliga bestämmelserna [utelämnas], och det är oklart [utelämnas] huruvida det finns någon fast praxis från domstolen på detta område eller avseende det sätt på vilket de omtvistade rättsliga bestämmelserna ska tolkas utan något utrymme för rimliga tvivel.

Under dessa omständigheter anser rätten att förevarande mål uppfyller de formella kriterierna [utelämnas] för att [utelämnas] begära [ett] förhandsavgörande.

Således [utelämnas] ska det inom ramen för tvisten och parternas ståndpunkter undersökas och fastställas huruvida [utelämnas] [punkterna] 44 och 45, [tidigare fast rättspraxis], i den nationella lagstiftning som delvis införlivar direktiv 2014/59/EU genom art[iklarna] 145 A–145 O RGICSF, är förenliga med ovannämnda unionsrättsliga bestämmelser och med Europeiska unionens domstols dom av den 18 december 1997, ”Inter-Environnement Wallonie”, i mål C-129/96, samt klargöras huruvida antagandet av dessa bestämmelser, i den

angivna lydelsen, i huvudsak genom lagdekret nr 114-A/2014, allvarligt kan äventyra förverkligandet av det resultat som föreskrivs i nämnda direktiv.

Följaktligen hänskjuts följande tolkningsfråg[or] [utelämnas] till EU-domstolen:

- 1) Ska unionsrätten, och i synnerhet art[ikel] 17 i [Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna] och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014, om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, särskilt artiklarna 36, 73 och 74, tolkas så att de utgör hinder för sådana nationella bestämmelser som de ovan angivna, vilka tillämpats på en resolutionsåtgärd som bestod i bildandet av ett broinstitut och uppdelningen av tillgångar, och som då den delvis införlivade nämnda direktiv före utgången av den utsatta fristen för införlivandet
 - a) inte föreskrev genomförandet av en rimlig, försiktig och realistisk värdering av tillgångar och skulder i det kreditinstitut som var föremål för resolutionsåtgärden före antagandet av den,
 - b) inte föreskrev någon betalning av en eventuell kompensation grundad på den värdering som anges under a) till institutet under resolution eller till innehavarna av aktier respektive andra värdepapper och, i förekommande fall, endast föreskrev att den eventuella återstoden av resultatet av brobankens avyttring skulle återbetalas till det ursprungliga kreditinstitutet eller till dess insolvensmassa,
 - c) inte föreskrev att aktieägarna i det institut som var föremål för resolutionsåtgärden hade rätt att erhålla ett belopp motsvarande åtminstone vad de skulle ha erhållit om institutet hade likviderats fullständigt inom ramen för ett ordinarie insolvensförfarande och endast föreskrev denna skyddsmekanism för de borgenärer vars krediter inte hade överförts, samt
 - d) inte föreskrev någon värdering, skild från den som anges under a) i syfte att fastställa huruvida aktieägarna och borgenärerna skulle ha behandlats mer förmånligt om institutet under resolution hade genomgått ett normalt insolvensförfarande?
- 2) Kan, mot bakgrund av EU-domstolens dom av den 18 december 1997, Inter-Environnement Wallonie [mål C-129/96, vilken senare bekräftats av EU-domstolen], sådana nationella bestämmelser som dem som avses i målen, vilka delvis införlivar direktiv 2014/59/EU, allvarligt äventyra förverkligandet av det resultat som föreskrivs i detta direktiv, särskilt i

artiklarna 36, 73 och 74, inom ramen för tillämpningen av resolutionsåtgärden?

*

Mot bakgrund av det ovan anförda [*utelämnas*]:

[*utelämnas*] [*utelämnas*] förklaras [*utelämnas*] målet vilande.

[*utelämnas*] Lissabon, den 23 januari 2020

[*utelämnas*]

ARBETS
DOKUMENT